

B. De gældende regler

Efter lov nr. 84 af 11. maj 1897 om telegrafer og telefoner har staten eneret på offentlig telekommunikationsvirksomhed. Loven bemyndiger samtidig kommunikationsministeren til at meddele koncession på udøvelsen af denne eneret. I henhold hertil er der meddelt koncession til Tele Danmark A/S. Eneretten omfatter også retten til at tilslutte teleterminaludstyr til det offentlige telenet. Det har i praksis betydet, at kun udstyr, der var leveret af televirksomhederne, måtte tilsluttes det offentlige telenet.

Gennem liberalisering af teleterminaludstyrsområdet blev det i slutningen af 1970'erne tilladt at tilslutte forskelligt specialudstyr til det offentlige telenet, selvom udstyret var leveret af andre end televirksomhederne. Denne liberalisering blev gennemført, uden at der blev vedtaget en særlig liberaliseringslov. I stedet blev der fastsat bestemmelser i televirksomhedernes abonnementsvilkår om, at udstyr, der var godkendt, måtte tilsluttes telenettet. I overensstemmelse med regeringens almindelige moderniseringsbestrebelse besluttedes det i midten af 1980'erne at gennemføre yderligere liberalisering, således at alt teleterminaludstyr nu frit kan forhandles og installeres under forudsætning af, at udstyret opfylder visse tekniske krav. Liberaliseringen var således allerede begyndt, da EF-kommissionen udstedte direktiv 88/301/EØF om konkurrence på teleterminalmarkederne, jf. ovenfor. Der har været tale om en gradvis liberalisering, der var gennemført fuldt ud den 1. juli 1990.

For telefonapparater blev der med lov nr. 338 af 4. juni 1986 om telefonapparater tilvejebragt et egentligt lovgrundlag for liberaliseringen og den dertil knyttede godkendelsesordning. Baggrunden herfor var, at der på tidspunktet for lovens vedtagelse foregik en stor import af »uautoriserede« telefonapparater. I forbindelse med den forestående liberalisering opstod ønsket om at kunne strafsanktionere salg og tilslutning af sådanne apparater. Loven trådte først i kraft den 30. november 1989, da liberaliseringen af telefonapparater blev gennemført.

Efter loven med tilhørende bekendtgørelse nr. 514 af 5. juli 1990 om forhandling, udlevering og tilslutning af telefonapparater gælder bl.a., at telefonapparater kun må forhandles, udleveres eller tilsluttes det offentlige telenet, hvis apparaterne er godkendt af Telestyrelsen.

For andre typer af teleterminaludstyr har telefonselskabernes abonnementsvilkår hidtil udgjort den eneste regulering. Vilkårene bestemmer bl.a., at teleterminaludstyr kun må tilsluttes, hvis det er godkendt af Telestyrelsen og mærket i overensstemmel-

se hermed. Ved overtrædelse af vilkårene kan telefonselskabet lukke abonnentens telefonforbindelse.

I dag foretages godkendelse af teleterminaludstyr af Telestyrelsen på basis af en prøvningsrapport fra et autoriseret laboratorium. For at en godkendelse kan gives, skal prøvningsrapporten dokumentere, at udstyret opfylder de tekniske bestemmelser, der er fastsat for udstyrskategorien.

Rådets direktiv 86/361/EØF indførte første fase af den gensidige anerkendelse af typegodkendelser af teleterminaludstyr, jf. ovenfor. I overensstemmelse hermed anerkendes prøvningsresultater udført af udenlandske, autoriserede laboratorier i det omfang, prøvningerne er baseret på en fælleseuropæisk overensstemmelsespecifikation (NET). Direktivet har imidlertid ikke fået større praktisk betydning, da kun få af overensstemmelsespecifikationerne er blevet endeligt fastsat. I den nuværende situation skal der derfor fortsat ansøges om typegodkendelse i hvert enkelt land, og udstyret skal teknisk tilpasses kravene i det enkelte land.

Der pågår i disse år et meget omfattende arbejde i Europa med hensyn til standardisering af diverse specifikationskrav og normer for teleterminaludstyr. Dette arbejde foregår i ETSI (European Telecommunications Standards Institute). Fastsættelse af fælleseuropæiske standarder er en betingelse for, at man kan forlade de nuværende nationale typegodkendelsesordninger, der er baseret på nationale tekniske bestemmelser, og i praksis implementere terminaldirektivets principper om gensidig anerkendelse af typegodkendelse m.v.

C. Terminaldirektivet

Terminaldirektivet er optrykt som bilag til lovforslaget.

Terminaldirektivet omfatter teleterminaludstyr, der er bestemt til at blive tilsluttet det offentlige telenet. I henhold til terminaldirektivet vil det sige, at udstyret er bestemt til direkte at blive tilsluttet et termineringspunkt i et offentligt telenet, eller at kunne fungere sammen med et offentligt telenet ved direkte eller indirekte tilslutning til et termineringspunkt i et offentligt telenet med henblik på at sende, behandle eller modtage informationer. Tilslutningssystemet kan være et kabelsystem, radiosystem, optisk system eller et andet elektromagnetisk system. Som eksempler på udstyrstyper, der er omfattet, kan nævnes: Telefoner, telefaxapparater, telexapparater, PABC'er (omstillingsanlæg), telefonsvarere, trådløse telefoner, mobiltelefoner og personsøgemodtagere.

Ved »offentligt telenet« forstås i terminaldirektivet den offentlige telekommunikationsinfrastruktur, der giver mulighed for at transmittere signaler mel-